

[Lange.]

Medlem var meget stærk i at — jeg kan ikke alene sige stille Krav til Oppositionspartierne om Samfundssind, men jeg havde Indtryk af at fordømme dem for manglende Samfundssind og manglende Ansvarsfølelse. Men er det det ærede Medlems Mening, og er det den høje Regerings Mening, at det Samfundssind og den Ansvarsfølelse, som kræves af os alle i disse Tider, kun skal kræves af Oppositionspartierne, og at disse skal underkaste sig og i den nuværende Situation skal stemme for en Lovgivning, som de ikke mener Samfundet er tjent med? Har den høje Regering ingen Forpligtelser? Har det store Parti, som den socialdemokratiske Ordfører repræsenterer, ingen Forpligtelse til at søge at opnaa den Enighed, som vi fra vor Side baade ønsker og paa mange Maader har søgt at naa frem til? Man kan ikke komme til Oppositionen blot med et Diktat om, at de Love, som vi fra vor Side mener skulde have en helt anden Skikkelse for at kunne udfylde den Opgave, som Samfundet maa kræve af Lovgivningen, disse Love skal vi være rede til at stemme for, blot Regeringen forelægger dem.

Lovforslaget vil, som jeg lige har udtalt, antagelig blive behandlet i et Udvalg, og der vil der jo være Lejlighed for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og tillige for den højtærede Handelsminister til at vise, at Samfundssind, Samling om Opgaverne ogsaa er en Opgave, som den høje Regering skal hidrage til Løsningen af.

Fr. Kristiansen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede paa nærværende Tidspunkt, skal jeg paa Partiets Vegne fremsætte nogle Synspunkter vedrørende det foreliggende Lovforslag.

Den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, kan føres tilbage til 1931. I Begyndelsen gik den kun ud paa at værne den danske Valuta, hvis Indløselighed blev suspenderet, men da den økonomiske Verdenskrise stadig blev sværere, varede det ikke længe, inden Loven foruden Hjemførselspligt med Hensyn til udenlandske Tilgodehavender samt Afleveringspligt ogsaa kom til at omfatte Bemyndigelse, ja, Pligt for Administrationen til ved Fordelingen af Valuta til Importen at tage Hensyn til den for Samfundet mest fordelagtige Anvendelse af denne. Det kom frem, da forhenværende Statsminister Madsen-Mygdal i Januar 1932 udtrykte Ønsket og Kravet om, at Administrationen af denne Lov maatte gaa ud paa først at stille Valuta til Raadighed for Indførsel af de mest nødvendige Varer, det vil sige Raastoffer til

Landbrug og Industri og anden produktiv Virksomhed, og derefter, hvis der ikke var nok Valuta, at skønne over, hvad der var mest nødvendigt, og hvad der var mindre nødvendigt. Det synes jeg var gode og forstandige Ord, som det ærede 12te tingvalgte Medlem (Villemoes) skulde lægge sig en lille Smule paa Sinde. De andre Formaal, de handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige, stillede ogsaa snart Krav om Hensyntagen paa Grund af Udlandets Afspærring af f. Eks. vor Kvægudførsel, der førte til, at vi en Overgang maatte destruere næsten hele vort Overskud af Kødproduktion, og snart efter medførte næsten helt fortvivlede økonomiske Tilstande. Det var maaske disse økonomisk svære Tilstande, der gjorde, at Loven lige til Efteraaret 1934 blev vedtaget med alle 4 store Partiers Stemmer. Loven omfattede dengang som nu — det ønsker jeg at tilføje — de tre nævnte Formaal, hvis Varetagelse til at begynde med var krævet ogsaa af Venstres Ordfører. Men skønt ingen har kunnet benægte, at Loven fremdeles var nødvendig, gik Venstre dog fra i 1934 og Det konservative Folkeparti i 1935, idet de Konservative dog ikke stemte mod Lovforslaget dengang, men først gjorde det senere, da Regeringspartierne var blevet saa stærke i dette høje Ting, at de alene kunde gennemføre Lovforslaget og sikre os mod at komme ud i det tomme Rum.

Rent principielt maa mit Parti selvfølgelig være imod en saadan Lovgivning, og vi ønsker den afviklet, saa snart det kan ske uden Skade for vort Erhvervsliv og for vort Samfund. Derfor hilste mit Parti med stor Glæde den Overførsel fra bunden til fri Liste, som fandt Sted i det sidste halve Aar, før Krigen brød ud. Ved denne Overførsel viste Regeringen og den højtærede Statsminister, at de havde Vilje til at foretage Lempelser for Handel, Import og Omsætning, saa snart der forelaa en Mulighed derfor. Den økonomiske Udvikling i vort Land fra 1931 til Krigens Udbrud kan betegnes som en omtrent jævn Fremgang paa næsten alle Omraader. Vor Kvægudførsel er nu paa samme Højde som midt i 20erne, og for 1937s Vedkommende blev den kun overgaaet lidt af 1929s vældig store Udførsel af Kvæg, og havde Mund- og Klovesygen ikke i Fjor hærget en saa stor Del af Landets Kvægbesætninger, vilde Landbrugets økonomiske Resultat i sidste Regnskabsaar sikkert have været meget nær tilfredsstillende. I Aarene fra 1931 og 1932 har der været ført en hidsig Diskussion om Arbejdsløsheden. Fra Op-